ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΣΥΣΤΑΣΗ (ΕΕ) 2020/1632 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ης Οκτωβρίου 2020

σχετικά με την εφαρμογή συντονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19 στον χώρο Σένγκεν

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία γ) και ε) και το άρθρο 292, πρώτη και δεύτερη περίοδος,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 67 ΣΛΕΕ, η Ένωση συγκροτεί χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, εντός του οποίου εξασφαλίζει την απουσία ελέγχων των προσώπων στα εσωτερικά σύνορα. Στο πλαίσιο του κεκτημένου του Σένγκεν, επιτρέπεται η διέλευση των εσωτερικών συνόρων σε οποιοδήποτε σημείο χωρίς συνοριακούς ελέγχους, ανεξαρτήτως ιθαγενείας των προσώπων. Το δικαίωμα διέλευσης αφορά επίσης υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νομίμως στην ΕΕ καθώς και υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν εισέλθει νομίμως στην επικράτεια κράτους μέλους, οι οποίοι μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στην επικράτεια όλων των άλλων κρατών μελών επί 90 ημέρες εντός περιόδου 180 ημερών.

(2) Στις 30 Ιανουαρίου 2020 ο γενικός διευθυντής του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (στο εξής: ΠΟΥ) κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης για τη δημόσια υγεία σε διεθνές επίπεδο λόγω της παγκόσμιας έξαρσης του νέου κορωνοϊού, ο οποίος προκαλεί τη νόσο του κορωνοϊού 2019 (COVID-19). Στις 11 Μαρτίου 2020 ο ΠΟΥ εκτίμησε ότι η νόσος COVID-19 μπορεί να χαρακτηριστεί πανδημία.

(3) Για να περιοριστεί η διασπορά του ιού, τα κράτη μέλη έλαβαν διάφορα μέτρα, μερικά από τα οποία είχαν αντίκτυπο στο δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στην επικράτεια των κρατών μελών, όπως περιορισμούς εισόδου ή απαιτήσεις υποβολής των διασυνοριακών ταξιδιωτών σε καραντίνα. Τα μέτρα αυτά είχαν, σε ορισμένες περιπτώσεις, αντίκτυπο στην απουσία ελέγχων των προσώπων, ανεξαρτήτως ιθαγενείας, κατά τη διέλευση εσωτερικών συνόρων εντός του χώρου Σένγκεν.

(4) Η σύσταση (ΕΕ) 2020/1475 του Συμβουλίου ([1]) θεσπίζει γενικές αρχές και κοινά κριτήρια, συμπεριλαμβανομένων κοινών κατώτατων ορίων, που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση της επιβολής περιορισμών της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19. Θεσπίζει επίσης κοινό πλαίσιο όσον αφορά πιθανά μέτρα για ταξιδιώτες που προέρχονται από περιοχές υψηλότερου κινδύνου. Συνιστά στα κράτη μέλη να συντονίζονται και να ενημερώνουν το κοινό όταν επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα.

(5) Δεδομένου ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων στην εσωτερική αγορά, όπως αναφέρεται στο άρθρο 26 ΣΛΕΕ, τελεί σε στενή συνύπαρξη με την απουσία ελέγχων των προσώπων στα εσωτερικά σύνορα στον χώρο Σένγκεν, όπως αναφέρεται στα άρθρα 67 και 77 ΣΛΕΕ, και με γνώμονα τον σεβασμό της συνοχής και της ακεραιότητας του κεκτημένου του Σένγκεν, η παρούσα σύσταση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη ακολουθούν την ίδια συντονισμένη προσέγγιση όταν εφαρμόζουν το κεκτημένο του Σένγκεν σχετικά με την απουσία ελέγχου προσώπων, ανεξαρτήτως ιθαγένειας, στα εσωτερικά σύνορα.

(6) Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να εφαρμόζουν τις αρχές, τα κοινά κριτήρια και το κοινό πλαίσιο μέτρων που θεσπίζονται στη σύσταση (ΕΕ) 2020/1475 όταν διασφαλίζουν την απουσία ελέγχου προσώπων, ανεξαρτήτως ιθαγένειας, στα εσωτερικά σύνορα εντός του χώρου Σένγκεν.

(7) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας σύστασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της. Δεδομένου ότι η παρούσα σύσταση αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία πρέπει να αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, εντός έξι μηνών αφότου το Συμβούλιο αποφασίσει επί της παρούσας σύστασης, εάν θα την εφαρμόσει.

([1]) Σύσταση (ΕΕ) 2020/1475 του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2020, σχετικά με την εφαρμογή συντονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19 (ΕΕ L 337 της 14.10.2020, σ. 3).

(8) Η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου ([2])· η Ιρλανδία δεν συμμετέχει, κατά συνέπεια, στην έκδοσή της και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(9) Όσον αφορά τη Βουλγαρία, την Κροατία, την Κύπρο και τη Ρουμανία, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003, του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2005 και του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2011.

(10) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας η οποία συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των εν λόγω χωρών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ([3]).

(11) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ([4]), σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου ([5]).

(12) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ ([6]) σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου ([7]),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΗ:

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τις συστάσεις σχετικά με γενικές αρχές, κοινά κριτήρια, κοινά κατώτατα όρια και κοινό πλαίσιο μέτρων, συμπεριλαμβανομένων των συστάσεων σχετικά με τον συντονισμό και την ενημέρωση, όπως ορίζονται στη σύσταση (ΕΕ) 2020/1475.

Βρυξέλλες, 30 Οκτωβρίου 2020.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. ROTH

([2]) Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

([3]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

([4]) ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

([5]) Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

([6]) ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

([7]) Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).